

[Tinning]

social- og sundhedsmæssig nedrivningsplan, så det skulle man måske gå over til.

Jeg noterede mig, at fru Agnete Laustsen lovede det konservative folkepartis støtte til ethvert forslag, som medfører forenkling, effektivisering og afbureaukratisering. Det synes jeg er spændende, for det må f. eks. betyde, at det forslag, SF og vi har fremsat, om at få fjernet sultecirkulæret, nu også får støtte fra det konservative folkeparti. Fjernede man det cirkulære, ville man i høj grad opnå forenkling, effektivisering og afbureaukratisering. Man kan ikke sige, at det arbejde, der indtil nu er gjort i den sag, har været præget af hverken enkelhed eller effektivitet endige mangel på bureaukratisme.

Derudover må jeg sige, at vi i VS ikke har det sådan, at vi så nemt hopper på den slags ordgejl. Bare fordi der står forenkling og effektivisering og afbureaukratisering, hopper vi ikke på den, og når vi ved, hvad det er for en socialminister, så hopper vi nærmest den anden vej.

Det, der står i bemærkningerne, er, at der skal gives »mulighed for at fastsætte regler om en mere langsigtet planlægning og mere fleksible regler om revision af planerne, koordinering ... samt en løbende udvidelse«. Det er sådan set meget godt. Så står der, at det skal tilstræbes, at planlægningen bliver mere anvendelig. Det synes vi sådan set også er meget godt. Derefter siges det – det er måske nok det mest interessante, for det er vel egentlig det, det handler om – at »de nærmere regler vil blive udarbejdet i snævert samarbejde med de kommunale organisationer m. fl. og forhandlet i planinformationsudvalget og det hertil knyttede sociale og sundhedsmæssige planlægningsudvalg«. Det, jeg egentlig synes kunne være interessant, var at diskutere de nærmere regler om planlægningen. Alt det andet her, at nu kalder vi det noget andet og gør nogle ting og laver lidt om og sådan noget, ja, bevares, det kan man, havde jeg nær sagt, da gøre, hvis man synes det, men det, vi godt ville diskutere, var de nærmere regler. Hvad er det for ændringer i planlægningen, der skal til? Det må være indholdet, og det finder man ikke noget om her. Jeg er helt enig med hr. Taanquist i, at man kan læse det mange gange, og man bliver i det højeste en smule mere forvirret, end da man begyndte.

Derfor vil jeg godt sige, at så længe det her lovforslag ser sådan ud, at vi bare skal give den siddende socialminister mulighed for at udfolde sine evner i retning af forenkling og effektivisering og afbureaukratisering, så står vi af, og så siger vi selvfølgelig nej tak.

Inge Krogh (KrF):

Kristeligt folkeparti kan gå ind for det foreliggende lovforslag. Specielt er vi selvfølgelig interesserede i, at det skal være med til at fremme initiativer for private inden for det sociale område. Det må anses for at være en fordel, at der nu kan planlægges for 12 år, og at man kan tage det op hen ad vejen og revidere det mere fleksibelt end tidligere. Der er så håb om – jeg har i hvert fald det håb – at det vil føre til en forenkling.

Socialministeren (Palle Simonsen):

Jeg vil starte med at sige tak til de partier, der har givet tilslutning til forslaget. Jeg forstår det sådan, at der i hvert fald er mulighed for at komme igennem med en løsning af de problemer, der er taget op her.

Der er stillet en række spørgsmål. Inden jeg forsøger at besvare dem, vil jeg godt fastslå nogle mere principielle ting.

Hr. Henrik Toft spørger, om man ikke helt kunne afskaffe planlægningen. En sådan udgang kunne man selvfølgelig godt vælge, men det mener jeg nu ikke er hensigtsmæssigt. Der er noget meget positivt ved at foretage en planlægning, og hensigten her er jo, at den bliver mere langsigtet end under det nuværende stive planlægningssystem. Jeg tror, at en fleksibel planlægningsmodel er forudsætningen for, at vi kan gennemføre de tilpasninger og strukturændringer, der skal ske i de kommende år. Jeg må sige til f.eks. fru Birthe Hansen, at det er klart, at dette er et forsøg på at udnytte midlerne på en bedre måde, uden at det skal give anledning til dårligere løsninger. Jeg tror, at alle ansvarlige må være enige i, at vi skal igennem en omstillingsproces. Jeg kan sådan set besvare fru Aase Olesens spørgsmål med, at dette er et led i den omstillingsproces, som vi naturligvis må gennemføre.

Jeg vil også godt, for at der ikke skal være nogen misforståelser, sige, at det ikke er et nyt instrument, socialministeren får i hænde.